

RECENZII

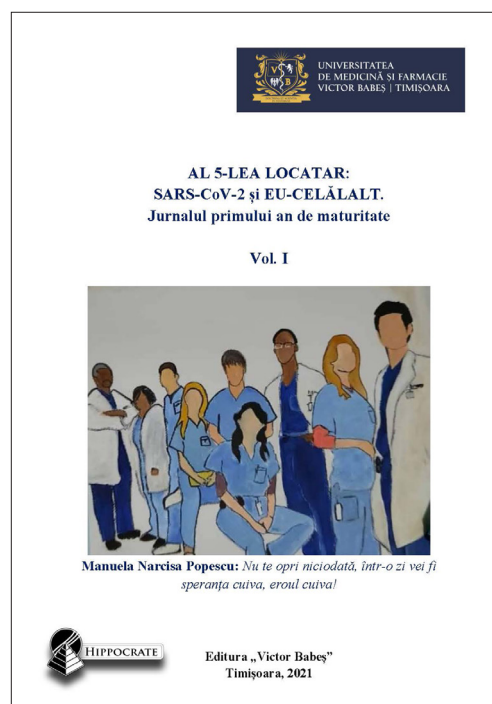
GABRIELA-MARIANA LUCA (EDITOR COORDONATOR)
DIANA BOC-SÎNMĂRGHIȚAN (CO-EDITOR)
AL 5-LEA LOCATAR: SARS-CoV-2 și EU-CELĂLALT.
Jurnalul primului an de maturitate
Vol. I (Timișoara: Editura „Victor Babeș”, 2021. 237 p.)

Lucrarea apărută la Timișoara în anul curent este coordonată de conf. univ. dr. în antropologie Gabriela Mariana Luca și de conf. univ. dr. Diana Boc-Sînmărghițan, ambele cadre didactice la Centrul de Cercetare de Lingvistică Aplicată și Studii Culturale Comparate din cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Lucrarea se dorește a fi o cronică a lunilor de pandemie din primul an de facultate, gândurile și sentimentele a peste cinci sute de studenți medici care au răspuns temei lansate de cursul de antropologie culturală: *Eu, celălalt. Ce m-a învățat pe mine Covid-19?* Deoarece la acest apel repondenții au fost mult mai mulți decât se estimase inițial, cronica aceasta cuprinde 3 volume, unul fiind deja publicat, celelalte 2 în curs de apariție.

Din rândurile trimise se desprind cu ușurință ideile și sentimentele diverse ale acestor tineri care au avut „privilegiul” de a traversa o pandemie mondială, de a fi parte dintr-un fenomen care, conform ciclului istoric, are loc cam o dată la 100 de ani, totul scris într-o limbă care denotă o lectură susținută și de calitate. Experiența învățământului on-line și-a pus amprenta în mod diferit asupra lor iar spațiul *sacru* al casei a devenit pentru toți locul de redescoperire al propriului eu și al celorlalți, al redescoperirii relațiilor cu ei înșiși și cu ceilalți „locatari”, al sentimentelor uneori uitate sau estompate de ritmul nebunesc al lumii actuale, fapt surprins foarte bine de unul dintre studenții-autori atunci când afirma că „această experiență mi-a permis să-mi redescopăr familia prin conștientizarea empatiei și a grijii pe care le-o pot oferi eu însumi. Trebuie să fi existat din totdeauna, dar nu fusesem conștient de asta până acum” (p. 10).

Fenomenul pandemiei este perceput de unul dintre studenți ca „un timp aparte ce ne intersectează viața și atinge profund ființialitatea, astfel că un asemenea timp de încercare ar trebui să constituie un felinar de reflectare a propriei existențe într-o noapte de slăbiciuni carnale și imensitate temporală” (p. 12), modul de exprimare profund filosofic și totodată poetic contrastând puternic cu negativitatea fenomenului, încercând parcă o conciliere a răului cu binele.

Primul volum cuprinde 170 de intervenții ale studenților cuprinse în 237 de pagini, de fapt descrieri ale experiențelor din intimitatea casei în această peri-

oadă de izolare, așteptări și deziluzii, reflecții asupra consecințelor restricțiilor în viața personală și, mai ales, în cea socială, izolarea privită ca lecție de viață, impactul bolii asupra corpului și sufletului, întreg evantaiul de sentimente pozitive și negative născute din contactul cu virusul, acest inamic „public și invizibil” care a reușit să schimbe întreaga concepție asupra vieții și societății, care a îngenuchiat economic și psihologic întreaga lume (p. 19), care a născut atâtea frici și panici uneori incontroleabile, duse la extrem.

Dar ceea ce răzbate cu prisosință din aceste texte ale unor tineri care intră în viața de adult cu masca pe față este speranța. Și nu în orice, ci în bine, într-o viață mai frumoasă, mai responsabilă, mai curată. În această perioadă de redescoperire de sine tinerii au învățat lecții: „Consider un favor această pandemie prin simplul fapt că mi s-a oferit oportunitatea de a da dovadă de maleabilitate în cele mai dificile momente” (p. 15); „Pot spune că virusul mi-a fost „aliat” în relația cu părinții și m-a ajutat să văd cât de important este să ai familia aproape în momentele grele: „Familia reprezintă raiul într-o lume nemiloasă” (p. 17); „Am învățat să respect și să prețuiesc mai mult viața, deoarece viața este cel mai important și cel mai sfânt dar de pe pământ. Am învățat să mă

prețuiesc mai mult și să mă comport mai frumos cu toți oamenii din jurul meu. Și toate acestea datorită ție, bunul meu *prieten* Covid-19, care mi-ai furat nu doar primul an de studenție, dar și un an foarte prețios din viață” (p. 19); „Chiar dacă acest virus a părut să pună omenirea într-o așteptare continuă, nu a reușit să oprească **viața**, fiecare dintre noi a evoluat. Am făcut-o și eu! A fost un an despre ascensiunea eului interior” (p. 20); „Am învățat că raportarea mea la celălalt trebuie să fie una plină de dragoste, compasiune și ajutor, nu una de indiferență. Am învățat că rămân prin ceea ce ofer celorlalți, iar nu cu ceea ce păstrez pentru mine. Am învățat că a dăruii mă face mai fericită decât a primi și că viața, în profunzimea ei, se măsoară în cât bine ai făcut, în câte vorbe frumoase ai spus și în câți oameni ai ajutat cu adevărat” (p. 32).

Astfel, testul trecerii la alt nivel al vieții, cel de adult, a fost trecut cu brio de toți cei care au considerat că exprimarea în scris a tuturor frământărilor și gândurilor intime în cadrul acestui proiect merită împărtășite și altora, că și acest gest este unul de solidaritate cu ceilalți, cu lumea, cu viața. Că toți trebuie să învățăm lecția umilinței în fața naturii, a recunoștinței în fața vieții și a creației, a înțelepciunii de a găsi fericirea în

lucrurile mărunte, în obișnuința respectării corpului, a minții și a sufletului, a identificării vulnerabilităților și a rezolvării neajunsurilor personale și sociale înainte de a deveni probleme, a bucuriei descoperirii și redescoperirii propriului Eu dar și a celorlalți.

Deși stilurile abordate sunt diferite, și e firesc dat fiind numărul mare de subiecți, care au pus accent pe problematici diverse, cu toată eterogenitatea lor sunt caracterizate de o încărcătură emoțională deosebită, firul roșu al volumului constituind sinceritatea dezarmantă a tinerilor, goliciunea gândurilor și sentimentelor etalate cu franchisețe în acest volum.

Data fiind originalitatea temei abordate și a subiectelor tratate, consider volumul un produs publicistic de excepție, o adevărată cronică a perioadei de început a pandemiei, o lectură extrem de interesantă care nu poate oferi lectorului decât satisfacții sufletești și îndemnuri la reflecție asupra fenomenului pandemic dar, mai ales, asupra maturității și înțelepciunii generației tinere, nu de puține ori blamată de societatea actuală. De aceea, recomand cu căldură lecturarea acestui volum.

Dr. hab. Gherghina BODA